

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 4. Mandatum Episcopi Alectensis contra Clericos obtentu Regaliæ
Beneficia occupantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

§. IV.

Sæc. XVII.
A.C 1675.*Mandatum Episcopi Aleſtensis contra
Clericos obtentu Regaliæ Beneficia occupantes.*

Jam antea, ut diximus Nicolaus Pavilonius Aleſtensis Episcopus in Canonicos, quiejusmodi, ut vocant, Regalistas recipiunt, suspensionis, in Clericos autem ad talia beneficia nominatos excommunicationis poenam pronuntiavit, ac die quinta Martii sequens mandatum promulgari jussit.

„Quoniam ex querelis a promotore
„hujus Diæcesis ad aures nostras delatis intelleximus, quam plures subreptitie, tituloque Regaliæ, non pauca beneficia, sive dignitates illæ sint, sive Canonicatus, tam in Cathedrali quam in Collegiata S. Pauli Ecclesia obtinuisse, imo conatos insuper esse, ut obtentu dictæ regaliæ eorundem beneficiorum possessionem caperent; idque non attento, quod major præfatorum beneficiorum pars per canonicam, legitimamque institutionem, jam in alios sit collocata, iique longo annorum cursu pacifica eorundem possessione fruantur; id vero ad manifestam invasionem & usurpationem jurium Ecclesiasticorum pertineat, ac antiquis
„juri-

Sæc. XVII. „juribus, canonicæque libertati adver-
A.C. 1675. „setur provinciæ Narbonensis, quæ non
 „solum, cum propriis privatisque Do-
 „minis serviret, verum etiam postea-
 „quam imperante Ludovico sancto co-
 „ronæ Gallicæ juncta est, nunquam
 „Regaliæ subjacuit; immo ejusdem
 „Ludovici, ejusque successorum Regum
 „patrocinio, antiquas suas immunita-
 „tes, ac jura retinuit, præsertim quoad
 „illa, quæ Regaliam spectant, ac etiam
 „per literas patentes Philippi pulchri
 „de Anno 1303. earundem immunita-
 „tum ac privilegiorum confirmationem
 „accepit, & diuturna ac immemoriali
 „possessione libertatem suam præscripsit;
 „imo quantumvis hujus provinciæ jura
 „minus firma essent, minusque fun-
 „data, quam reipsa sint, cui tamen
 „mirum, novumque, & hætenus in-
 „auditum non accidat, post sex & tri-
 „ginta annos, quibus huic episcopatu
 „præesse cæpimus, eoque pacifice toti-
 „dem annorum cursu potiti sumus, ac
 „omnia beneficia contulimus, nullo
 „Regaliæ impedimento, eandem Rega-
 „liam perinde ac vacante Ecclesia, in
 „nostra Diæcesi aperiri? quanto ergo
 „hujusmodi attentata plus habent no-
 „vitatis, magisque in Ecclesiæ præju-
 „diciū vergunt, tanto magis nostra-
 „rum partium est, ut illa in ipsis initiis
 „suffo-

„suffocemus, præsertim cum titulo Re-
 „galix jam sibi videantur possessionem
 „vendicasse in aliquibus Ecclesiæ no-
 „stræ beneficiis, videlicet Cimmeliar-
 „chatus nostræ Cathedralis, quam Cle-
 „ricus aliquis Tolosanus resignandam
 „sibi curavit Regaliæ obtentu, ac in-
 „super fructus usurpare conatur, non
 „obstante mandato, & interdicto no-
 „stro, quo, ne deinceps virtute Rega-
 „liæ, secutæque possessionis functioni-
 „bus illius beneficii se ingerere præsu-
 „meret, sub pœna excommunicationis
 „ipso facto incurrendæ districte prohi-
 „buimus. Alterum beneficium est,
 „cui, cum a sua fundatione cura ani-
 „marum annexa sit, habeatque aliquos
 „parochianos, quantumvis parvo nu-
 „mero subjectos, jam tamen per ali-
 „quot annos a persona laicæ conditio-
 „nis possessum est, & ab hac ad aliam
 „transiit, ne nomine quidem notam.
 „Quæ omnia nisi remedio aliquo op-
 „portuno corrigantur, necesse tandem
 „est, ut in maximum Ecclesiæ, dicto-
 „rumque capitulorum ad Diæceseos
 „damnum & confusionem redundent.
 „Quæ cum ita se habeant, præfatus
 „diæcesis nostræ promotor instanter ro-
 „gavit, ut ad hunc effectum Authori-
 „tatem nostram interponere digna-
 „remur. „

„Nos

Sæc. XVII.
 A. C. 1675.

Sæc. XVII.

A. C. 1675.

„Nos ergo precibus ejusdem pro-
 „motoris permoti & præsertim hujus-
 „modi Regalistarum injustis conatibus
 „obviare, iis vero, qui de præfatis be-
 „neficiis canonicè investiti sunt, ne
 „quidquam molestiæ patiantur, provi-
 „dere cupientes, ac insuper, quantum
 „in nobis est, ac juxta obligationem
 „nobis ex divinæ legis sacrorumque
 „Canonum præscripto impositam, jura
 „& libertates Ecclesiæ nostræ illibata
 „conservare; capitulis Ecclesiæ nostræ
 „cathedralis ac collegiatæ sancti Pauli
 „iterum inhibemus, prout jam alias
 „inhibuimus, ne quemquam eorum,
 „qui subreptitiè ac prætextu Regaliæ
 „collationes aut nominationes impe-
 „trarunt, in præfata beneficia reci-
 „piant, in chorum aut capitulum, a-
 „liasve functiones eorundem benefi-
 „ciorum admittant, sub poena suspen-
 „sionis, quam ipso facto incurrant,
 „quicumque ad hujusmodi receptionem
 „aut installationem auxilio, aut con-
 „silio, aut alio quocunque modo coope-
 „rati fuerint. Ipsis vero ita ut præ-
 „tactum est, provisum, ne se dictis be-
 „neficiis ingerant, sub poena excom-
 „municationis ipso facto incurrendæ.
 „Omnibus etiam personis Ecclesiasticis
 „æque prohibentes, ne quocunque
 „modo hujusmodi, ut præfatum est,
 „pro-

„provisis, consilium aut auxilium præ-
 „stent in capienda possessione, idque
 „sub pœna suspensionis æque ipso factò
 „incurrendæ. Mandamus etiam sacer-
 „doti, ad quem notitia istarum primo
 „pervenerit, aut alias cuicunque Cle-
 „rico tonsura insignito, ut omnes actus
 „aut alias quidquid ad hujus mandati
 „nostri promulgationem necessarium
 „fuerit, diligenter expediat, aut ex-
 „pediri faciat. „

Sæc. XVII.
 A.C. 1675.

§. V.

*Novi articuli Calvinianæ sectæ a Ge-
 nevensibus procusi.*

Nil magis ridiculum videtur, quam
 quod omnes Sectarii suam fidem a
 Christo & Apostolis continuata serie ad
 ipsos derivari gloriantur, & tamen
 primum eo tempore, quo primi, ut se
 vocabant, reformatores suas sectas
 fabricarunt, habitis inter se discepta-
 tionibus acerrimis de fidei suæ syste-
 mate deliberarint, & quosdam articu-
 los, quos hodie amplectebantur, cras
 tanquam abusus atque errores detestati
 sint, novosque indies procuderint, ob-
 tendentes, quod incæptæ reformatio-
 nis tempore eorum fides in sua infantia
 nondum perfectionem adipisci potuerit:
 ut autem has variationes, quæ fidei
 veræ

Weisman
 Hist. Eccl.
 t. 2. p. 185.
 Claude Fast.
 epist. 2676.
 p. 83. & seq.